

ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ
กรณีศึกษา ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งหนึ่ง
ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
Cost and Returns of Mixed Soy Milk and Goat Milk Production
Case Study of One Small and Medium Enterprises
Tambon Thasap, Muang District, Yala Province

อรวรรณ กมล วาสนา พัทธ์ธรรม กุมัจดี ยามิรุเต็ง สัสดี กำแพงดี และ อุดมพงษ์ มูลสิน
Orawan Kamol, Wasana Pitagtum, Kumajdj Yamirudeng,
Sasadee Kamphaengdee and Udomphong Moolsin

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
Faculty of Management Sciences, Yala Rajabhat University, Thailand.
Corresponding Author, E-mail: orawan.k@yru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและพนักงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา เก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน 2 คน และแบบสอบถามพนักงาน จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 5,001-7,000 บาท และมีประสบการณ์ในการดำเนินงานอยู่ระหว่าง 5-6 ปี กิจการใช้เงินทุนเริ่มแรก จำนวน 4,047,539.35 บาท มีต้นทุนการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ ประกอบด้วยวัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายการผลิต และค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ต้นทุนต่อขวดจำนวน 15.18 บาท ระยะเวลาคืนทุน 3.40 ปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 2,478,677.33 บาท และอัตราผลตอบแทนภายในเท่ากับ 16.85% อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน เท่ากับ 1.61 ต้นทุนการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะส่วนใหญ่เป็นค่าวัตถุดิบ รองลงมาเป็นค่าบรรจุภัณฑ์ ค่าวัสดุ ค่าหีบห่อและค่าแรงงาน แนวทางแก้ไขในการจัดหาวัตถุดิบควรจัดหาแหล่งวัตถุดิบที่มีต้นทุนต่ำเพื่อลดค่าใช้จ่าย รัฐบาลควรส่งเสริมและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่ดำเนินการเลี้ยงแพะในพื้นที่ ด้านการบริหารจัดการให้เป็นเกษตรกรมืออาชีพ เพื่อลดต้นทุนการผลิตนมแพะ

คำสำคัญ : ต้นทุน ผลตอบแทน การผลิต ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นมถั่วเหลืองผสมนมแพะ

Abstract

The purpose of this research is to study costs and returns from mixed soy milk and goat milk of a small and medium enterprise in Tambon Thasap, Muang District, Yala Province. Samples for this research are two managers and 20 employees. This in-depth interview uses questionnaires to collect primary data. The results showed that the majority of respondents were female, aged between 20 and 30 years old. They are married or living with a partner, with a secondary or the comparative level education. The average monthly income is between 5001-7000 baht and all are experienced in the operation between 5-6 years. Capital of the enterprise is 4,047,539.35 baht; this is the cost of mixed soy milk goat milk, raw materials, and labour costs. Operating costs are 15.18 baht per bottle, with 3.40 year payback period. Net present value and internal rate of return equal to 2,478,677.33 baht and 16.85%, respectively. Return over total cost is 1.61. Mainly costs cover soy milk, goat milk and mainly raw materials. Others include packaging, materials, packing and labor costs. Problems are high costs of raw materials and governments should encourage and assist farmers to continue raising goats in the area, management must be improved to reduce the cost of producing milk.

Keywords: Costs, Returns, Production, Small and Medium Enterprises, Mixed soy milk and goat milk

บทนำ

ประเทศไทยเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปี 2540 นับเป็นก้าวสำคัญที่นำไปสู่การปฏิรูประบบเศรษฐกิจ และสังคมในหลายๆ มิติ โดยได้มีการทบทวนว่าประเทศไทยควรจะมีทิศทางเป็นอย่างไร เศรษฐกิจชุมชนถูกจับตามองว่าเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพราะเป็นแนวทางหนึ่งของการพัฒนาแบบผสมผสานที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม สามารถรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของตนให้เอื้อต่อการอยู่อาศัย มุ่งรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถเชื่อมโยงองค์กรชุมชนให้เป็นเครือข่ายโครงการผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่งเป็นแนวทางอันหนึ่งโดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความเจริญให้แก่ชุมชน โดยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น มีจุดขาย และสอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นจากการเล็งเห็นความสำคัญของเศรษฐกิจชุมชน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับชุมชน ระดับภาค และระดับประเทศ เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตร และการประกอบกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน ซึ่งชุมชนท้องถิ่นเป็นกลไกที่มีความสามารถในการบริหารจัดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตสามารถจัดการความเสี่ยงและปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรมรวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์เน้นการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของพลังงานและอาหาร และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ถือเป็นกลไกหลักในการเสริมสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยสร้างรายได้และจ้างงาน อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาความยากจน ในปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยมีจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมทั้งสิ้น 2,924,912 ราย โดยร้อยละ 99.60 เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การจ้างงานของ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคิดเป็นร้อยละ 77.86 ของการจ้างงานของประเทศ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคิดเป็นร้อยละ 42.35 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ และมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคิดเป็นร้อยละ 28.40 ของมูลค่าการส่งออกรวมประเทศ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2554) วิสาหกิจไทยโดยเฉพาะกลุ่มขนาดย่อมยังมีจุดอ่อนหลายด้าน อาทิ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งทุนที่มีอยู่ในเกณฑ์ต่ำ การบันทึกบัญชีที่ไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารและการผลิตมีน้อย ข้อจำกัดด้านภาษา ต่างประเทศและต้องเผชิญกับความท้าทายจากปัจจัยภายในประเทศ ได้แก่การแข่งขันที่สูงขึ้นจากจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การดำเนินนโยบายของภาครัฐ ความท้าทายจากปัจจัยภายนอกประเทศก็มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ผลกระทบจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลก และผลกระทบภายหลังการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC (ASEAN Economic Community: AEC) SMEs ไทยจะต้องอาศัยจุดแข็งจากความได้เปรียบของการเป็นฐานการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตรกรรมรายสำคัญของโลก และการเป็นศูนย์กลางโครงข่ายเชื่อมโยงคมนาคมด้านต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน เพื่อสร้างโอกาสและความเข้มแข็ง (โชติชัย สุวรรณภรณ์, 2555)

สถานการณ์การส่งเสริมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดยะลาอยู่ในภาคการเกษตร อุตสาหกรรมและการบริการโดยภาคเกษตรมีการปลูกยางพารา มีผลไม้หลายชนิด นอกจากนี้เกษตรกรใช้เวลาว่างที่เหลือประกอบอาชีพเสริม ได้แก่ เครื่องแต่งกายของชาวมุสลิม ส่วนภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดยะลา เช่น โรงโม่หิน โรงงานแปรรูปไม้ยางพารา และภาคบริการประกอบด้วย การขนส่งและการท่องเที่ยว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา เหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การลงทุนในจังหวัดยะลามีการขยายตัวน้อยมาก ธุรกิจที่มีอยู่ต้องระมัดระวังตัวเองให้สามารถอยู่ในสถานการณ์นั้นได้มาจนถึงปัจจุบัน เช่น ธุรกิจโรงโม่หินค่อนข้างขยายตัวได้ยาก เนื่องจากได้รับอนุมัติวีสดูอุปกรณ์จากทางรัฐบาล ปัญหาการท่องเที่ยวไม่สามารถขยายตัวได้ ภาคเกษตรถึงแม้ว่าผลผลิตของจังหวัดยะลาจะมีทั้งที่จำหน่ายในท้องถิ่น จำหน่ายต่างจังหวัดและต่างประเทศ แต่ยังมีประสบปัญหาไม่สามารถจำหน่ายผลผลิตได้ในราคาที่เหมาะสม สิ่งที่ภาครัฐควรเข้าไปสนับสนุนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในผลผลิตดังกล่าว โดยให้ความรู้ในการแปรรูป การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การสำรวจตลาดและความต้องการสินค้า ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีการถนอมอาหาร ในแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2555-2559) จะต้องมีมาตรการอย่างเป็นรูปธรรมก็คือ การสร้างภูมิคุ้มกัน พื้นฟู และบรรเทาผลกระทบที่ เกิดขึ้นกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เช่น ปัญหาจากการก่อความไม่สงบ ปัญหาการก่อการร้ายต่างๆ ภัยพิบัติจากธรรมชาติ (สำนักประสานและบริหารโครงการ, 2554)

วิสาหกิจชุมชนจึงมีความสำคัญในการสร้างฐานความมั่นคงให้กับประเทศได้ โดยสร้างรายได้และจ้างงาน เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาความยากจนและลดภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ดังนั้นคณะวิจัยจึงได้จัดทำโครงการวิจัยเพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารจำนวน 2 คน และพนักงานจำนวน 20 คน ของบริษัท ตอยีบีเอ็นฟู๊ดส์ จำกัด ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับการผลิต ต้นทุนการผลิต ผลตอบแทน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีต่างๆ จากบทความ ตำรา เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในสร้างแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์และกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ 2. สร้างแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ 3. นำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ศึกษาจากจากบทความ ตำรา เอกสาร วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากเว็บไซต์ 2. การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการลงพื้นที่ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ ผู้บริหารของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และบุคคลที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การดำเนินการผลิตใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา วิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ต้นทุน การวิเคราะห์ผลตอบแทนและการประเมินโครงการลงทุน ได้แก่ NPV, B/C Ratio โดยใช้สูตร (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2558) IRR, Pay-Back Period โดยใช้สูตร (เฉลิมขวัญ ครุบุญญงค์, 2556)

$$NPV = \sum_{t=1}^n \frac{CF_t}{(1+k)^t} - I$$

$$B/C \text{ ratio} = \frac{\sum_{t=1}^n \frac{B}{(1+k)^t}}{\sum_{t=1}^n \frac{C}{(1+k)^t}}$$

$$IRR = \sum_{t=1}^n \left(\frac{P_t}{(1+i)^t} \right) - C = 0$$

$$\text{งวดเวลาคืนทุน} = \frac{\text{เงินลงทุน}}{\text{กระแสเงินสดรับสุทธิต่อปี}} \text{ (ปี)}$$

ผล

บริษัท ตอยยีบันฟู๊ดส์ จำกัด ดำเนินการผลิตอาหารเพื่อสุขภาพที่ฮาลาลแก่สังคม โดยเริ่มต้นจากการผลิตนํ้านมถั่วเหลือง พาสเจอร์ไรส์ยี่ห้อ ลาบันซอ (Laban Soy) และยี่ห้อดีนี (Deeni) สำหรับนํ้าผลไม้ และเครื่องดื่มชนิดอื่นๆ โดยมีโรงงานผลิตตั้งอยู่ เลขที่ 163/15 หมู่ 1 ถนนเพชรเกษม ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลาซึ่งได้ดำเนินการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ ภายใต้ ยี่ห้อลบบันซอ สูตรผสมนมแพะ Laban Soy Goat Milk 25% นํ้านมถั่วเหลือง สเตอริไลส์ บรรจุขวดขนาด 300 มล. ส่วนประกอบ ที่สำคัญได้แก่ นํ้านมถั่วเหลือง 68.50% นมแพะ 25.00% น้ำตาล 6.50% ไม่ใช้วัตถุกันเสียผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 5,001-7,000 บาท และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานอยู่ระหว่าง 5-6 ปี การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการ ผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะพบว่าต้นทุนการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ ได้แก่ วัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าเบี้ยขยันและ ค่าล่วงเวลา เงินเดือน ค่าไฟฟ้าในโรงงาน ค่าโทรศัพท์ ค่าขนส่งวัตถุดิบ ค่าวัสดุโรงงาน ค่าเบี้ยประกันโรงงาน เครื่องจักร และ อุปกรณ์ ค่าเสื่อมราคาอาคารโรงงาน ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรและอุปกรณ์การผลิต ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษา ค่าบรรจุภัณฑ์ ค่าวัสดุ หีบห่อ ค่าสวัสดิการคนงาน ค่าไม้พิน และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดโรงงาน ผลการวิจัย พบว่า ต้นทุนการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ สำหรับค่าใช้จ่ายการผลิตส่วนใหญ่เป็นค่าวัตถุดิบ เช่น นมแพะ นมถั่วเหลือง น้ำตาล จำนวน 9.05 บาทค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ได้แก่ เงินเดือน ค่าแรงงาน ค่าโฆษณา ค่าโทรศัพท์ ค่าเบี้ยประชุม ค่าเสื่อมราคายานพาหนะ ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์สำนักงาน ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าสวัสดิการเจ้าหน้าที่ ค่านํ้ามันเชื้อเพลิง ค่าใช้จ่ายการตลาด ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์ ค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่าย เดินทาง ค่าประกันสังคม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพาหนะ ค่าขนส่งออก และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดนอกจากนี้ยัง พบว่า ต้นทุนการผลิต นมถั่วเหลืองผสมนมแพะ ประกอบด้วยเงินเดือน จำนวน 56,880 บาทต่อปี ค่าแรงงาน จำนวน 457,322.40 บาทต่อปี ค่าใช้จ่ายใน การผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายการผลิตและค่าใช้จ่ายดำเนินงาน มีต้นทุนในการผลิตต่อขวดขนาด 300 มิลลิกรัม จำนวน 15.18 บาท ดังตารางที่ 1 ผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปของกระแสเงินสดโดยมีกระแสเงินสดสุทธิ ปีที่ 1-5 เรียงลำดับ ดังนี้ 1,027,766.28 บาท 1,153,310.15 บาท 1,291,408.40 บาท 1,443,361.48 บาท 1,610,415.37 บาท และกิจการ ใช้เงินลงทุนเริ่มแรกเท่ากับ 4,047,539.35 บาทระยะเวลาคืนทุน 3.40 ปี หรือ 3 ปี 4 เดือน 24 วัน ดังตารางที่ 2 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ เท่ากับ 2,478,677.33 บาท และอัตราผลตอบแทนภายในเท่ากับ 16.85% อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน เท่ากับ 1.61 การผลิต นมถั่วเหลืองผสมนมแพะมีต้นทุนส่วนใหญ่ คือ ค่าวัตถุดิบ รองลงมา คือ บรรจุภัณฑ์/ค่าวัสดุ/ค่าหีบห่อ และค่าแรงงาน

ตารางที่ 1 แสดงประมาณการรายได้

รายการ	ปีที่				
	1	2	3	4	5
ปริมาณขาย (ขวด)	288,000	316,800	348,480	383,328	421,660.80
คุณราคาขาย (บาท/ขวด)	18	18	18	18	18
รายได้จากการขาย (บาท)	5,184,000	5,702,400	6,272,640	6,899,904	7,589,894.40

ตารางที่ 2 แสดงประมาณการต้นทุนการผลิต (จำแนกค่าใช้จ่ายผันแปรและค่าใช้จ่ายคงที่)

(หน่วย : บาท)

รายการ	ปีที่				
	1	2	3	4	5
ค่าใช้จ่ายผันแปร:					
วัตถุดิบ	2,606,400.00	2,867,040.00	3,153,744.00	3,469,118.40	3,816,030.24
ค่าแรงงาน	457,322.40	503,054.64	553,360.10	608,696.11	669,565.73
ค่าเบี้ยขยันและค่าล่วงเวลา	146,867.40	161,554.14	177,709.55	195,480.51	215,028.56
ค่าไฟฟ้าในโรงงาน	29,866.32	32,852.95	36,138.25	39,752.07	43,727.28
ค่าโทรศัพท์	34,714.80	38,186.28	42,004.91	46,205.40	50,825.94
ค่าขนส่งวัตถุดิบ	34,714.80	38,186.28	42,004.91	46,205.40	50,825.94
ค่าวัสดุโรงงาน	4,914.60	5,406.06	5,946.67	6,541.33	7,195.47
ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษา	46,119.72	50,731.69	55,804.86	61,385.35	67,523.88
ค่าบรรจุภัณฑ์/ค่าวัสดุ/ค่าหีบห่อ	500,064.00	550,070.40	605,077.44	665,585.18	732,143.70
ค่าสวัสดิการคนงาน	1,021.68	1,123.85	1,236.23	1,359.86	1,495.84
ค่าไม้พื้น	12,545.52	13,800.07	15,180.08	16,698.09	18,367.90
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดในโรงงาน	54,010.32	59,411.35	65,352.49	71,887.74	79,076.51
รวมค่าใช้จ่ายผันแปร	3,928,561.56	4,321,417.72	4,753,559.49	5,228,915.44	5,751,806.98
ค่าใช้จ่ายคงที่:					
เงินเดือน	56,880.00	56,880.00	56,880.00	56,880.00	56,880.00
ค่าเบี้ยประกันโรงงาน	475.20	475.20	475.20	475.20	475.20
เครื่องจักร และอุปกรณ์					
ค่าเสื่อมราคาอาคารโรงงาน	47,383.86	122,933.40	122,933.40	122,933.40	122,933.40
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรและ	122,933.40	122,933.40	122,933.40	122,933.40	122,933.40
อุปกรณ์การผลิต					
รวมค่าใช้จ่ายคงที่	227,672.46	303,222.00	303,222.00	303,222.00	303,222.00
รวมต้นทุนการผลิต	4,156,234.02	4,624,639.72	5,056,781.49	5,532,137.44	6,055,028.98

ตารางที่ 3 แสดงประมาณการต้นทุนต่อหน่วย

(หน่วย : บาท)

รายการ	ปีที่				
	1	2	3	4	5
ต้นทุนการผลิต (ไม่รวมค่าเสื่อมราคา)	3,955,916.76	4,345,772.92	4,774,614.69	5,246,340.64	5,765,239.18
รวมค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (ไม่รวมค่าเสื่อมราคา)	210,581.40	222,952.72	236,561.31	251,530.69	267,997.01
รวมต้นทุนดำเนินงาน (ไม่รวมค่าเสื่อมราคา)	4,166,498.16	4,568,725.64	5,011,176.00	5,497,871.33	6,033,236.19
ค่าเสื่อมราคา :					
ค่าเสื่อมราคาอาคารโรงงาน	47,383.80	47,383.80	47,383.80	47,383.80	47,383.80
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรและอุปกรณ์ การผลิต	122,933.40	122,933.40	122,933.40	122,933.40	122,933.40
ค่าเสื่อมราคายานพาหนะ	30,385.32	30,385.32	30,385.32	30,385.32	30,385.32
ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์สำนักงาน	4,389.12	4,389.12	4,389.12	4,389.12	4,389.12
รวมค่าเสื่อมราคา	205,091.64	205,091.64	205,091.64	205,091.64	205,091.64
ต้นทุนดำเนินงานรวมทั้งสิ้น	4,371,589.80	4,773,817.28	5,216,267.64	5,702,962.97	6,238,327.83
ปริมาณการผลิต (ขวด)	288,000.00	316,800.00	348,480.00	383,328.00	421,660.80
ต้นทุนต่อหน่วย (บาท/ขวด)	15.18	15.07	14.97	14.88	14.79

ตารางที่ 4 แสดงกระแสเงินสด

ปีที่	กระแสเงินสดสุทธิ (บาท)	กระแสเงินสดสุทธิสะสม (บาท)
0	-4,047,539.35	-4,047,539.35
1	1,027,766.28	-3,019,773.07
2	1,153,310.15	-1,866,462.92
3	1,291,408.40	-575,054.52
4	1,443,316.48	868,261.96
5	1,610,415.37	2,478,677.33

เงินลงทุนเริ่มแรกของกิจการเท่ากับ 4,047,539.35 บาท

ระยะเวลาคืนทุนของโครงการ เท่ากับ 3.40 ปี หรือ 3 ปี 4 เดือน 24 วัน

ข้อสมมติฐานในการวิเคราะห์ผลตอบแทน ดังนี้

1. แหล่งเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นเริ่มแรกจำนวน 4,047,539.35 บาท
2. ปริมาณการผลิตเท่ากับปริมาณการขาย
3. ยอดขายเพิ่มขึ้น 10%
4. อายุโครงการ 5 ปี
5. อัตราคิดลด 12%

6. อัตราภาษี 20%

มูลค่าปัจจุบันสุทธิ = มูลค่าปัจจุบันกระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
ตลอดอายุโครงการ - เงินลงทุนเริ่มแรก

กิจการใช้อัตราคิดลด 12%

มูลค่าปัจจุบันกระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตลอดอายุโครงการจำนวน

6,526,216.68 บาท

เงินลงทุนเริ่มแรก - 4,047,539.35 บาท

มูลค่าปัจจุบันสุทธิ = 6,526,216.68-4,047,539.35
= 2,478,677.33 บาท

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ กรณีศึกษารูรูกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลาโดยใช้ข้อมูลในการดำเนินงานและประมาณการของกิจการปี 2558 ซึ่งค่าใช้จ่ายประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก ต้นทุนการผลิตค่าใช้จ่ายดำเนินงาน โดยประมาณต้นทุนขายประมาณการยอดขายเพิ่มขึ้นปีละ 10% และประมาณการกระแสเงินสด วิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินที่อัตราคิดลดร้อยละ 12

1. ค่าใช้จ่ายในการผลิต ได้แก่ ค่าวัตถุดิบเป็นค่าใช้จ่ายที่สำคัญและจำเป็นในการผลิต ซึ่งส่งผลทำให้ต้นทุนสูง ดังนั้นแนวทางในการแก้ปัญหาควรจัดแหล่งวัตถุดิบที่มีต้นทุนต่ำ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการผลิต

2. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษา เป็นค่าใช้จ่ายที่สำคัญและจำเป็นในการผลิต ซึ่งส่งผลทำให้ต้นทุนสูง ดังนั้นแนวทางในการแก้ปัญหาควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย มีคุณภาพ และประสิทธิภาพในการผลิตสูง เพื่อช่วยลดต้นทุนในการผลิต

3. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ค่าโทรศัพท์ เป็นค่าใช้จ่ายที่สามารถช่วยเพิ่มมูลค่าในการผลิต ซึ่งเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ผลิตกับลูกค้า ส่งผลทำให้ปริมาณจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้น

4. รัฐบาลควรส่งเสริมและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่ดำเนินการเลี้ยงแพะในพื้นที่ ด้านการบริหารจัดการให้เป็นเกษตรกรมืออาชีพ เพื่อสร้างอาชีพเพิ่มรายได้ และช่วยลดต้นทุนในการผลิตของเกษตรกรและผู้ประกอบการ

สรุป

บริษัท ตอยยี่บันฟู๊ดส์ จำกัด ดำเนินการผลิตอาหารเพื่อสุขภาพที่ฮาลาลแก่สังคมได้ดำเนินการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ ภายใต้ยี่ห้อลาบันซอย สูตรผสมนมแพะ Laban Soy Goat Milk 25% น้านมถั่วเหลือง สเตอริไลส์บรรจุขวดขนาด 300 มล. ส่วนประกอบที่สำคัญ ได้แก่ น้านมถั่วเหลือง 68.50 % นมแพะ 25.00 น้าตาล 6.50% ไม่ใช้วัตถุกันเสียกิจการใช้เงินทุนเริ่มแรกจำนวน 4,047,539.35 บาท มีต้นทุนการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ ประกอบด้วยวัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายการผลิต และค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ต้นทุนต่อขวดจำนวน 15.18 บาท ระยะเวลาคืนทุน 3.40 ปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 2,478,677.33 บาท และอัตราผลตอบแทนภายในเท่ากับ 16.85% อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน เท่ากับ 1.61 ต้นทุนการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะส่วนใหญ่เป็นค่าวัตถุดิบ รองลงมาเป็นค่าบรรจุภัณฑ์/ค่าวัสดุ/ค่าที่บ่อบำบัดและค่าแรงงาน แนวทางแก้ไขในการจัดหาวัตถุดิบควรจัดหาแหล่งวัตถุดิบที่มีต้นทุนต่ำ เพื่อลดค่าใช้จ่าย รัฐบาลควรส่งเสริมและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่ดำเนินการเลี้ยงแพะในพื้นที่ ด้านการบริหารจัดการให้เป็นเกษตรกรมืออาชีพ เพื่อลดต้นทุนการผลิตนมแพะข้อเสนอแนะ ควรส่งเสริมให้มีการเลี้ยงแพะในพื้นที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันมีปริมาณนมแพะไม่เพียงพอต่อการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะ ช่วยลดปัญหาการว่างงานและ

เพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชนในพื้นที่ นอกจากนี้ทำให้ได้ปริมาณนมแพะเพิ่มขึ้น นมแพะเป็นวัตถุดิบที่จำเป็นในการผลิตนมถั่วเหลืองผสมนมแพะสามารถช่วยลดต้นทุนของผู้ผลิต

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ประจำปีงบประมาณ 2558

เอกสารอ้างอิง

- เฉลิมขวัญ คุรุทนต์. (2556). *การจัดการการเงิน*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- โชติชัย สุวรรณภรณ์. (2555). *ประเมินสถานการณ์ SMEs ไทย ภายใต้การเข้าสู่ AEC [ออนไลน์]*. ค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2559, จาก <http://www.thai-aec.com/568>.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2558). *การวิเคราะห์โครงการและแผนงาน ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2554). *แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 3 (2555-2559)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงอุตสาหกรรม.
- สำนักประสานและบริหารโครงการ. (2554). *แผน SMEs ฉบับ 3 สู่อุรกิจสร้างสรรค์ โลกไร้พรม และช่วยภัยพิบัติ [ออนไลน์]*. ค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2559, จาก : http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1305688659